32000R2729

L 316/16 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 15.12.2000

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2729/2000
ze dne 14. prosince 2000,
kterým se stanoví prováděcí pravidla pro kontroly v odvětví vína

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem ([1]), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1622/2000 ([2]), a zejména na čl. 72 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 1493/1999, které dnem 1. srpna 2000 nahrazuje nařízení Rady (EHS) č. 822/87 ([3]), naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1677/1999 ([4]), obsahuje v článku 72 ustanovení pro kontroly v odvětví vína. Rámec vytvořený těmito ustanoveními je třeba doplnit prováděcími pravidly a je třeba zrušit nařízení, která upravovala tuto oblast, tj. nařízení Komise (EHS) č. 2347/91 ze dne 29. července 1991 o odběru vzorků vinařských produktů za účelem jejich rozboru v rámci spolupráce mezi členskými státy a k rozboru měřením nukleární magnetické rezonance, včetně rozboru za účelem jejich zařazení do databanky Společenství ([5]), naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1754/97 ([6]), a nařízení Komise (EHS) č. 2348/91 ze dne 29. července 1991 o vytvoření databanky pro výsledky rozboru vinařských produktů měřením nukleární magnetické rezonance deuteria ([7]), naposledy pozměněné nařízením (ES) č.1932/97 ([8]).

(2) Podle nařízení Komise (ES) č. 1608/2000 ze dne 24. července 2000, kterým se stanoví přechodná opatření do vstupu v platnost konečných prováděcích pravidel k nařízení (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem ([9]), naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 2631/2000 ([10]), končí použitelnost nařízení Rady (EHS) č. 2048/89 ze dne 19. června 1989, kterým se stanoví obecná pravidla pro kontroly v odvětví vína ([11]) dnem 30. listopadu 2000. V důsledku toho musí nová prováděcí ustanovení vstoupit v platnost dnem 1. prosince 2000.

(3) V zájmu jednotného používání ustanovení v odvětví vína je žádoucí stanovit pravidla pro provádění již platných kontrolních postupů na úrovni jednotlivých členských států a Společenství a pravidla pro přímou spolupráci orgánů pověřených kontrolou v odvětví vína.

(4) Dále je třeba stanovit zvláštní pravidla pro vytvoření a fungování kontrolní struktury Společenství, kterou tvoří skupina pracovníků Komise pověřených zajištěním jednotného používání ustanovení Společenství v odvětví vína.

(5) Za účelem řádného používání právní úpravy v odvětví vína je třeba stanovit pravidla, podle kterých si budou vnitrostátní orgány a Komise poskytovat vzájemnou úřední pomoc. Tato pravidla nesmí bránit uplatňování zvláštních ustanovení o výdajích Společenství, o sestupnění jakostního vína s. o. nebo sankcích a pokutách v jednotlivých členských státech. Členské státy zajistí, aby uplatňování zvláštních ustanovení v obou posledně uvedených oblastech neomezovalo cíle ani účinnost kontroly stanovené tímto nařízením.

(6) Každý členský stát musí zajistit efektivnost činnosti orgánů pověřených kontrolou v odvětví vína. Za tím účelem jmenuje orgán, který bude zajišťovat kontakt s ostatními členskými státy a s Komisí. Dále musí být kontrolní činnosti koordinovány, pokud jsou kontroly v odvětví vína v některém členském státě vykonávány více orgány.

(7) Členské státy musí přijmout nezbytná opatření, aby pracovníci příslušných orgánů měli minimální vyšetřovací pravomoci nezbytné pro zajištění dodržování právních předpisů a jejich jednotné používání v celém Společenství.

(8) Dále je třeba stanovit pravidla pro vytvoření a fungování skupiny speciálních pracovníků Komise při kontrolách v odvětví vína.

(9) Pokud se speciální pracovníci Komise při plnění svých úkolů setkají s opakovanými a neodůvodněnými těžkostmi, musí mít Komise možnost požádat daný členský stát mimo odpovídajícího vysvětlení i o potřebné prostředky, které umožní řádné ukončení jejich činnosti. Dotyčný členský stát musí splnit své povinnosti vyplývající z tohoto nařízení a zjednodušit těmto pracovníkům splnění jejich úkolu.

([1]) Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 194, 31.7.2000, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 84, 27.3.1987, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 199, 30.7.1999, s. 8.
([5]) Úř. věst. L 214, 2.8.1991, s. 32.
([6]) Úř. věst. L 248, 11.9.1997, s. 3.
([7]) Úř. věst. L 214, 2.8.1991, s. 39.
([8]) Úř. věst. L 272, 4.10.1997, s. 10.
([9]) Úř. věst. L 185, 25.7.2000, s. 24.
([10]) Úř. věst. L 302, 1.12.2000, s. 36.
([11]) Úř. věst. L 202, 14.7.1989, s. 32.

(10) Je žádoucí stanovit zvláštní ustanovení pro kontroly vinařského potenciálu. Je zejména nezbytné, aby činnosti, na něž se vztahuje finanční podpora Společenství, podléhaly systematické kontrole na místě.

(11) Na rozvoji obchodu mezi členskými státy, zejména trvale vzrůstající činnosti nadnárodních podniků v tomto oboru, a možnosti stanovené řídícími pravidly pro provádění opatření v jiném místě než v místě původu produktu, ať s finanční podporou nebo bez ní, je zřetelná vzájemná závislost trhů s vínem. Proto je nezbytná větší harmonizace kontrolních postupů a užší spolupráce mezi různými kontrolními orgány.

(12) V zájmu účinné spolupráce mezi členskými státy při provádění ustanovení v odvětví vína je žádoucí, aby příslušný orgán jednoho členského státu mohl na požádání spolupracovat s příslušným orgánem nebo příslušnými orgány jiného členského státu. Pro tuto spolupráci a pomoc je třeba stanovit odpovídající pravidla.

(13) Z důvodu komplexní povahy určitých případů a naléhavosti jejich řešení je nezbytné, aby po dožádání úřední pomoci mohl příslušný orgán po dohodě s dožádaným orgánem k vyšetřování vyslat i své pracovníky.

(14) V případě podvodu nebo vážného rizika podvodu, které se týkají jednoho nebo několika členských států, je třeba stanovit, že příslušné orgány poskytnou úřední pomoc bez předcházejícího dožádání.

(15) S ohledem na povahu informací vyměňovaných na základě tohoto nařízení musí být jejich důvěrnost chráněna služebním tajemstvím.

(16) K harmonizaci kontrolních rozborů v celém Společenství byla nařízením (EHS) č. 2348/91 vytvořena databanka analytických hodnot při Společném výzkumném středisku (SVS), ve kterém jsou evidovány vzorky a zprávy členských států o výsledcích rozboru. Je žádoucí převzít ustanovení týkající se této oblasti při zohlednění dosavadních zkušeností.

(17) Použitím referenčních metod izotopového rozboru lze lépe kontrolovat obohacení vinařských produktů, prokázat přídavek vody nebo spolu s rozborem jiných vlastností izotopů lze prověřit pravdivost údajů o původu. Za účelem zjednodušení vyhodnocení výsledků těchto metod rozborů by tyto výsledky měly být porovnány s výsledky dřívějších rozborů provedených stejnou metodou u produktů obdobných vlastností, jejichž původ a způsob produkce byly prokázány.

(18) Izotopový rozbor vína nebo vinařských produktů je třeba provádět podle referenčních metod stanovených v nařízení Komise (EHS) č. 2676/90 ze dne 17. září 1990, kterým se stanoví metody Společenství používané pro rozbor vín [1], naposledy pozměněném nařízením (ES) č. 761/1999 [2].

(19) Aby bylo zjednodušeno vyhodnocování rozborů prováděných ve Společenství v laboratořích k tomu vybavených a umožněno srovnávání výsledků rozborů, je třeba stanovit jednotná pravidla pro odběr vzorků hroznů a pro vinifikaci a uchovávání těchto vzorků.

(20) Aby byla zaručena kvalita a srovnatelnost analytických údajů, musí laboratoře, které jsou členskými státy pověřeny izotopovým rozborem vzorků pro databanku Společenství, vyhovovat uznávaným kritériím kvality.

(21) Protože izotopový rozbor vinařských produktů a jeho vyhodnocení jsou technicky složité postupy, musí být při zaručení ochrany údajů databanka SVS přístupná pro úřední laboratoře používající tyto metody rozboru a na žádost i pro jiné úřední orgány členských států, aby bylo harmonizováno vyhodnocení výsledků rozborů.

(22) Nařízení (EHS) č. 2347/91 obsahuje pravidla pro odběr vzorků určených k izotopovému rozboru nebo k rozboru úřední laboratoří v jiném členském státě, a je tedy nezbytné tyto postupy převzít, přičemž odběr vzorků pro databanku Společenství je považován za zvláštní případ odběru vzorků vinařských produktů v rámci přímé spolupráce příslušných orgánů členských států.

(23) Aby byla zaručena objektivita kontrol, mohou speciální pracovníci Komise nebo pracovníci příslušného orgánu členského státu požádat příslušný orgán jiného členského státu o odběr vzorků. Žádající pracovník musí mít možnost disponovat odebranými vzorky a určit laboratoř pro rozbor.

[1] Úř. věst. L 272, 3.10.1990, s. 1.
[2] Úř. věst. L 99, 14.4.1999, s. 4.

(24) Je třeba stanovit pravidla pro úřední odběr vzorků v rámci spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a pro použití těchto vzorků, kterými se zajistí reprezentativnost a možnost ověření výsledků úředních rozborů v celém Společenství.

(25) Aby bylo možné zjednodušit vyúčtování nákladů na odběr a zaslání vzorků, rozbor a organoleptické zkoušky a zajištění příslušného odborníka, je třeba vycházet ze zásady, že tyto náklady jdou na vrub orgánu, který objednal odběr vzorků nebo povolal odborníka.

(26) Je žádoucí upřesnit průkaznost skutečností zjištěných při kontrolách v rámci tohoto nařízení.

(27) Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení Společenství, přísluší členským státům stanovit sankce za porušení ustanovení v odvětví vína. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a nesmí znesnadňovat používání práva Společenství ve srovnání s protiprávním jednáním podle vnitrostátních právních předpisů.

(28) Aby bylo zajištěno řádné provádění kontrol a odběr vzorků hroznů, je třeba stanovit, že zúčastněné osoby nebudou bránit kontrolám, musí usnadnit odběr vzorků a poskytnout informace vyžadované v rámci tohoto nařízení.

(29) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro víno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Kontroly a sankce

1. Toto nařízení stanoví zvláštní pravidla pro kontroly a sankce v odvětví vína.

2. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování:

— zvláštních ustanovení o vztazích mezi členskými státy při potírání podvodů v odvětví vína, pokud mohou usnadnit používání tohoto nařízení,

— pravidel pro:

  — trestní řízení nebo právní pomoc členských států ve věcech trestních,

  — řízení o správních sankcích.

HLAVA I

KONTROLY PROVÁDĚNÉ ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 2

Zásady

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro kontrolu dodržování předpisů Společenství v odvětví vína a vnitrostátních předpisů vydaných k jejich provádění.

2. Členské státy provádějí správní kontroly a kontroly na místě, aby zajistily účinnou kontrolu dodržování platných předpisů.

3. Členské státy stanoví podle druhu podpůrných opatření metody a prostředky pro kontroly a stanoví, na které osoby se mají kontroly vztahovat.

4. Kontroly se provádějí systematicky nebo náhodným výběrem. V případě kontrol náhodným výběrem zajistí členské státy jejich počtem, druhem a četností, že jsou pro jejich celé území reprezentativní a že odpovídají objemu vinařských produktů uváděných na trh nebo držených za účelem prodeje.

Článek 3

Kontrolní orgány

1. Pověří-li některý z členských států kontrolou více příslušných orgánů, zajistí koordinaci jejich činnosti.

2. Každý členský stát jmenuje jeden kontaktní orgán, který je ve styku s kontaktními orgány ostatních členských států a Komisí. Tento orgán zejména předává a dostává žádosti o úřední pomoc při uplatňování této hlavy a zastupuje členský stát ve vztahu k ostatním členským státům nebo Komisi.

3. Komise pravidelně a vhodným způsobem rozšiřuje informace, které jí členské státy sdělily na základě čl. 72 odst. 2 nařízení (ES) č. 1493/1999.

Článek 4

Pravomoci kontrolních pracovníků

Každý členský stát učiní všechna opatření, která usnadní splnění úkolů pracovníků příslušných orgánů. Zejména zajistí, aby tito pracovníci případně v součinnosti s pracovníky jiných útvarů, které k tomu pověří:

— měli oprávnění k přístupu na vinice, do zařízení pro vinifikaci, skladování a zpracování vinařských produktů a k dopravním prostředkům pro tyto produkty,

— měli oprávnění k přístupu do obchodních prostorů nebo skladů a k dopravním prostředkům kohokoli, kdo za účelem prodeje drží, uvádí na trh nebo přepravuje vinařské produkty nebo produkty určené k použití v odvětví vína,

— mohli sestavovat seznamy zásob vinařských produktů a látek nebo produktů, které mohou být použity k jejich produkci,

— mohli odebírat vzorky vinařských produktů, látek a produktů, které mohou být použity k jejich produkci, jakož i přepravovaných produktů, produktů držených za účelem prodeje nebo uváděných na trh,

— se mohli seznámit s účetními údaji nebo jinými podklady potřebnými pro kontrolu a zhotovovat jejich opisy nebo výtahy z nich,

— mohli učinit vhodné ochranné opatření pro produkci, držení, přepravu, označování, obchodní úpravu nebo uvádění na trh vinařského produktu nebo produktu používaného k produkci vinařských produktů, je-li odůvodněné podezření ze závažného porušení předpisů Společenství, zejména v případě podvodů nebo ohrožení zdraví.

Článek 5

Produkční potenciál

1. Za účelem dodržení ustanovení o produkčním potenciálu v hlavě II nařízení (ES) č. 1493/1999 využívají členské státy registr vinic nebo kartografické podklady podle nařízení Rady (EHS) č. 2392/86 ([1]).

Konečné vzdání se vinohradnictví a restrukturalizace a přeměna, na které se poskytuje příspěvek Společenství, musí procházet systematickou kontrolou na místě. Tato kontrola se vztahuje na ty parcely, pro které byl žádán příspěvek.

2. Dodržování zákazu nové výsadby podle čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1493/1999 se kontroluje na základě kartografických podkladů uvedených v čl. 4 odst. 4 nařízení (EHS) č. 2392/86.

Členské státy, které nedisponují kartografickými podklady, sdělí Komisi do 1. ledna 2001, jaká opatření přijaly pro dodržování zákazu nové výsadby.

([1]) Úř. věst. L 208, 31.7.1986, s. 1.

HLAVA II

KONTROLNÍ STRUKTURA SPOLEČENSTVÍ

Článek 6

Skupina speciálních pracovníků Komise

1. Speciální pracovníci Komise uvedení v čl. 72 odst. 3 nařízení (ES) č. 1493/1999 mohou spolupracovat při kontrolách prováděných příslušnými orgány členských států.

Kontroly probíhají podle čl. 9 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ([2]).

Komise může požádat členské státy, aby

— ji informovaly o plánovaných kontrolách,

— provedly kontroly, při kterých budou spolupracovat speciální pracovníci Komise.

Pro provádění kontrol uvedených v prvním a druhém pododstavci jsou příslušní v každé etapě pracovníci dožádaného orgánu.

2. Při plnění svých úkolů disponují speciální pracovníci Komise pravomocemi a oprávněními uvedenými v čl. 4 první, druhé, třetí a páté odrážce, aniž jsou dotčena omezení, která členské státy ukládají při provádění dotyčných kontrol svým pracovníkům.

Speciální pracovníci Komise postupují při kontrole podle pravidel a profesních zvyklostí v příslušném členském státu a jsou vázáni služebním tajemstvím.

3. Po proběhnutí jednotlivých kontrol předá Komise kontaktnímu orgánu příslušného členského státu sdělení o výsledcích činnosti svých speciálních pracovníků; v tomto sdělení zaznamená případné potíže a porušení platných ustanovení.

HLAVA III

ÚŘEDNÍ POMOC MEZI KONTROLNÍMI ORGÁNY

Článek 7

Úřední pomoc na dožádání

1. Provádí-li příslušný orgán některého z členských států na svém území kontroly, může požádat o informace Komisi nebo příslušný orgán jiného členského státu, kterého by se kontroly mohly přímo nebo nepřímo týkat.

Komise je informována o všech případech, v nichž se kontroly podle prvního pododstavce týkají produktu pocházejícího ze třetí země, jehož uvádění na trh může představovat zvláštní zájem u ostatních členských států.

Dožádaný orgán sdělí všechny informace, které mohou žádajícímu orgánu umožnit splnění úkolu.

([2]) Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Na odůvodněnou žádost žádajícího orgánu provádí dožádaný orgán zvláštní dohled nebo kontroly, pomocí kterých se mohou docílit žádoucí výsledky, případně dává podnět k jejich provádění.

3. Dožádaný orgán postupuje stejným způsobem, jako by jednal ve vlastní věci.

4. Ve shodě s dožádaným orgánem může žádající orgán pověřit pracovníky,

— buď aby v prostorách správních orgánů členského státu, v němž je žádající orgán usazen, shromažďovali informace o provádění předpisů v odvětví vína nebo o kontrolách, včetně pořizování opisů přepravních a jiných dokladů nebo evidenčních knih,

— nebo aby poté, co v přiměřené době před začátkem kontroly informují dožádaný orgán, se účastnili činností požadovaných na základě odstavce 2.

Opisy uvedené v prvním pododstavci mohou být zhotoveny jen se souhlasem dožádaného orgánu.

Pro provádění kontrol jsou příslušní v každé etapě pracovníci dožádaného orgánu.

Pracovníci žádajícího orgánu

— předloží písemnou plnou moc, v níž je uvedena jejich totožnost a postavení,

— disponují, aniž jsou dotčena omezení, která členský stát, jemuž dožádaný orgán podléhá, ukládá svým vlastním pracovníkům při provádění příslušných kontrol:

  — právem přístupu podle čl. 4 první a druhé odrážky,

  — právem na informace o výsledcích kontrol, které jsou prováděny pracovníky dožádaného orgánu na základě čl. 4 třetí a páté odrážky,

— postupují při kontrole podle pravidel a profesních zvyklostí v příslušném členském státu a jsou vázáni služebním tajemstvím.

5. Žádosti ve smyslu tohoto článku jsou předávány dožádanému orgánu dotyčného členského státu přes jeho kontaktní orgán. Tentýž postup se vztahuje na:

— odpovědi na tyto žádosti,

— sdělení o používání odstavců 2 a 4.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy v zájmu účinnější a rychlejší spolupráce povolit, aby některý příslušný orgán:

— zaslal své žádosti nebo sdělení přímo na příslušný orgán jiného členského státu,

— přímo odpověděl na žádosti nebo sdělení, které mu byly zaslány příslušným orgánem jiného členského státu.

Článek 8

Úřední pomoc bez předchozího dožádání

Jestliže má některý příslušný orgán členského státu odůvodněné podezření nebo zjistí,

— že produkt uvedený v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 1493/1999 neodpovídá předpisům v odvětví vína nebo že byl předmětem podvodného jednání a

— že tento nesoulad je ve zvláštním zájmu jednoho nebo více členských států a může vést ke správním opatřením nebo trestnímu stíhání,

neprodleně s tím prostřednictvím svého kontaktního orgánu seznámí kontaktní orgán dotyčného členského státu a Komisi.

Článek 9

Společná ustanovení

1. K informacím podle čl. 7 odst. 1 a článku 8 se přikládají a doplňují podklady nebo jiné věcné důkazy, jakož i údaje o provedených správních opatřeních nebo trestním řízení. Vztahují se zejména k:

— složení a organoleptickým vlastnostem dotyčného produktu,

— označení a obchodní úpravě,

— dodržování pravidel pro produkci a uvádění na trh.

2. Kontaktní orgány, kterých se týká záležitost, pro niž byla zavedena úřední pomoc, se neprodleně vzájemně informují

— o průběhu šetření,

— o administrativních nebo právních následcích dotyčných zásahů.

3. Cestovní náklady vzniklé uplatňováním čl. 7 odst. 2 a čl. 7 odst. 4 jdou

— na vrub členského státu, který jmenoval pracovníka pro opatření uvedená v předchozích odstavcích, nebo

— na žádost kontaktního orgánu tohoto členského státu na vrub rozpočtu Společenství, pokud Komise uznala formálně předem zájem Společenství na dané kontrolní činnosti.

HLAVA IV

DATABANKA ANALYTICKÝCH HODNOT

Článek 10

Účel databanky

1. Databanku analytických hodnot vinařských produktů vede Společné výzkumné středisko (SVS).

2. V této databance budou uložena data získaná z izotopového rozboru částic ethanolu a vody ve vinařských produktech v souladu s referenčními metodami rozboru popsanými v nařízení (EHS) č. 2676/90.

3. Databanka slouží k harmonizaci vyhodnocování výsledků rozborů získaných v úředních laboratořích členských států při použití referenčních metod rozboru podle nařízení (EHS) č. 2676/90.

Článek 11

Vzorky

1. Vzorky čerstvých hroznů pro databanku se odebírají, ošetřují a zpracovávají na víno v souladu s předpisy uvedenými v příloze I.

2. Vzorky čerstvých hroznů se odebírají z vinic, které jsou v příslušné pěstitelské oblasti reprezentativní vzhledem k půdě, poloze, způsobu vedení, odrůdě, věku a pěstitelským metodám.

Množství vzorků, které má být každý rok pro databanku odebráno, je nejméně:

— 400 vzorků ve Francii,

— 400 vzorků v Itálii,

— 200 vzorků v Německu,

— 200 vzorků ve Španělsku,

— 50 vzorků v Portugalsku,

— 50 vzorků v Řecku,

— 50 vzorků v Rakousku,

— 4 vzorky v Lucembursku,

— 4 vzorky ve Spojeném království.

Výběr vzorků musí brát zřetel na zeměpisnou polohu vinic ve výše uvedených členských státech.

Každý rok bude alespoň 25 % vzorků odebíráno ze stejných parcel jako v předchozím roce.

3. Vzorky projdou rozborem metodou popsanou v příloze nařízení (EHS) č. 2676/90 v laboratořích určených členskými státy. Určené laboratoře musí vyhovovat obecným kritériím provozu zkušebních laboratoří, která jsou stanovena v evropské normě EN 45001 nebo ISO/IEC 17025, a zejména se musí účastnit systému zkoušení způsobilosti ve vztahu k metodám izotopových rozborů.

4. Zpráva o výsledku rozboru se vypracuje v souladu s přílohou III. Pro každý vzorek se vypracuje popisný list v souladu s pokyny uvedenými v příloze II.

5. Opis zprávy s výsledky a interpretace rozborů spolu s opisem popisného listu se předávají Společnému výzkumnému středisku.

6. Členské státy a Společné výzkumné středisko zajistí, aby:

— informace o rozborech v databance analytických hodnot zůstaly uchovány,

— alespoň jeden kontrolní vzorek ze vzorků zaslaných do Společného výzkumného střediska k rozboru byl uchováván po dobu alespoň tří let od data, kdy je daný vzorek odebírán,

— se databanka používala pouze za účelem sledování uplatňování předpisů v odvětví vína na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Společenství nebo ke statistickým či vědeckým účelům,

— byla přijata opatření pro zajištění ochrany údajů, zejména proti zcizení a padělání,

— jednotlivé složky byly zpřístupněny bez neopodstatněného prodlení nebo nákladů osobám, kterých se týkají, aby mohly být upraveny veškeré nepřesnosti.

Článek 12

Izotopový rozbor

1. Členské státy, které vyrábějí víno a nejsou vybaveny k provádění izotopového rozboru, zašlou své vzorky vína k rozboru do Společného výzkumného střediska. V takovém případě mohou jmenovat příslušný orgán, který bude disponovat údaji o vzorcích odebraných na jejich území.

2. Členské státy, které provádějí své vlastní izotopové rozbory vinařských produktů, zašlou alespoň 10 % vzorků ke kontrolnímu rozboru do Společného výzkumného střediska nebo do jiné laboratoře jmenované Společným výzkumným střediskem.

Článek 13

Sdělení výsledků

1. Informace obsažené v databance mohou být na požádání zpřístupněny laboratořím jmenovaným členskými státy.

2. V opodstatněných případech mohou být informace uvedené v odstavci 1, budou-li reprezentativní, zpřístupněny na požádání také ostatním úředním orgánům členských států.

3. Toto sdělení informací se týká pouze údajů vztahujících se k vyhodnocení rozboru vzorku podobných vlastností a obdobného původu. Každé sdělení informací obsahuje odkaz na předepsané minimální požadavky pro užití databanky.

Článek 14

Dodržení postupů

Členské státy zajistí, že výsledky izotopového rozboru v jejich vlastních databankách budou získávány rozborem vzorků odebraných a zpracovaných v souladu s ustanoveními této hlavy.

HLAVA V

ODBĚR VZORKŮ KE KONTROLNÍM ÚČELŮM

Článek 15

Žádost o odběr vzorku

1. V rámci uplatňování hlavy II a III mohou speciální pracovníci Komise nebo pracovníci příslušného orgánu členského státu požádat příslušný orgán jiného členského státu o odběr vzorku podle příslušných ustanovení tohoto členského státu.

2. Žádající orgán disponuje odebranými vzorky a určuje především laboratoř, ve které bude proveden jejich rozbor.

3. Vzorky se odebírají a zachází se s nimi podle přílohy IV.

Článek 16

Náklady na odběr, odeslání a rozbor vzorků

1. Náklady na odběr, ošetření a odeslání vzorků a na analytickou a organoleptickou zkoušku jdou na vrub orgánu členského státu, který požádal o odběr vzorku. Tyto náklady se vypočítají podle sazeb platných v tom členském státě, na jehož území jsou tato opatření prováděna.

2. Náklady na zaslání vzorků Společnému výzkumnému středisku nebo jím jmenované laboratoři k izotopovému rozboru podle článku 12 jdou na vrub Společenství.

Jestliže některý členský stát na svém území nedisponuje laboratoří vybavenou pro izotopový rozbor vína, jdou zasílací náklady všech vzorků odebraných podle čl. 14 odst. 1 do Společného výzkumného střediska na vrub Společenství.

HLAVA VI

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Průkaznost

Zjištění speciálních pracovníků Komise nebo pracovníků příslušného orgánu členského státu při provádění této hlavy se příslušný orgán jiného členského státu nebo Komise může dovolávat. V takovém případě nemůže být těmto zjištěním přisuzována nižší hodnota jen proto, že nepocházejí z daného členského státu.

Článek 18

Sankce

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení v nařízení (ES) č. 1493/1999 nebo v jeho prováděcích nařízeních, stanoví členské státy pravidla pro sankce v případě porušení předpisů v odvětví vína a přijmou všechna opatření nezbytná k jejich prosazování. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 19

Osoby podléhající kontrole

1. Fyzické nebo právnické osoby a seskupení těchto osob, na jejichž profesní činnost se mohou vztahovat kontroly stanovené tímto nařízením, nesmí těmto kontrolám nijak bránit a jsou povinny je v každé etapě usnadňovat.

2. Pěstitelé révy na vinicích, ze kterých pracovníci příslušného orgánu odebírají vzorky,

— nesmí odběru vzorků nijak bránit a

— musí sdělit pracovníkům veškeré informace vyžadované na základě tohoto nařízení.

Článek 20

Zrušení

Zrušují se nařízení (EHS) č. 2347/91 a (EHS) č. 2348/91.

Článek 21

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. prosince 2000.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. prosince 2000.

Za Komisi

Franz FISCHLER

člen Komise

PŘÍLOHA I

Pokyny pro odběr vzorků čerstvých hroznů a jejich zpracování na víno, které je určeno k rozboru izotopovými metodami podle článku 11

I. ODBĚR HROZNŮ

A. Každý vzorek musí sestávat z nejméně 10 kg zralých zdravých hroznů téže odrůdy. Hrozny by se neměly sklízet orosené nebo po dešti. Na hroznech nesmí být žádná vnější vlhkost. Mají se také trhat ve stavu, v jakém jsou nalezeny.

Odběr vzorků se musí provádět v době, kdy na daném pozemku probíhá sklizeň. Odstřižené hrozny musí představovat reprezentativní vzorek z celého pozemku. Vzorky čerstvých hroznů, případně hroznového moštu, mohou být do vinifikace zakonzervovány zmrazením.

Členské státy mohou požadovat, aby minimální hmotnost vzorku odebíraného na jejich území byla vyšší než 10 kg, pokud je to nezbytné pro vědeckou spolupráci mezi několika laboratořemi.

B. Po odebrání vzorků se vypracuje popisný list. V tomto popisném listu musí být první část týkající se odběru vzorků čerstvých hroznů a druhá část týkající se vinifikace. Popisný list musí být uschován spolu se vzorkem a být ke vzorku přiložen při jakékoli přepravě. Popisný list musí být aktualizován prostřednictvím zápisů o každém ošetření, kterým vzorek prošel.

Popisný list o odběru vzorků je nutno vypracovat podle části I dotazníku uvedeného v příloze II.

II. VINIFIKACE

A. Vinifikaci musí provádět příslušný orgán nebo útvar jím k tomu pověřený, a to pokud možno za podmínek srovnatelných s běžnými podmínkami pěstitelské oblasti, pro kterou je vzorek reprezentativní. Vinifikací se musí veškerý cukr přeměnit na alkohol tak, aby množství zbytkového cukru nepřesahovalo 2 gramy na litr. Po vyčiření a zastavení kvašení pomocí SO_2 se víno musí naplnit do lahví o objemu 75 cl a označit etiketou.

B. Popisný list o vinifikaci je nutno vypracovat podle části II dotazníku uvedeného v příloze II.

PŘÍLOHA II

Dotazník pro popis odběru a vinifikace vzorků hroznů k izotopovému rozboru

ČÁST I

1. *Obecné informace*

1.1 Číslo vzorku:

1.2 Jméno a funkce úředníka nebo pověřené osoby, která vzorek odebrala:

1.3 Název a adresa příslušného orgánu odpovědného za odběr vzorků:

1.4 Název a adresa příslušného orgánu odpovědného za vinifikaci a odeslání vzorku, pokud jde o jinou službu, než je uvedena v bodu 1.3:

2. *Obecný popis vzorku*

2.1 Původ (členský stát, pěstitelská oblast):

2.2 Rok sklizně:

2.3 Odrůda révy:

2.4 Barva hroznů:

3. *Popis vinice*

3.1 Jméno a adresa osoby, která pozemek obdělává:

3.2 Umístění pozemku:

— obec:

— název tratě:

— číslo parcely:

— stupeň zeměpisné délky a šířky:

3.3 Typ půdy (např. vápnitá, jílovitá, vápenato-jílovitá, písčitá):

3.4 Poloha (např. svah, rovina, oslunění):

3.5 Počet révových keřů na hektar:

3.6 Přibližné stáří vinice (méně než 10 let, mezi 10 a 25 lety, více než 25 let):

3.7 Nadmořská výška:

3.8 Způsob vedení a řezu:

3.9 Druh vína, které se z hroznů obvykle vyrábí (stolní víno, jakostní víno s. o., jiné):

4. *Údaje o sklizni a moštu*

4.1 Odhadovaný výnos z hektaru na dané parcele:

4.2 Zdravotní stav hroznů (zdravé, nahnilé); uveďte, zda hrozny byly při odebrání vzorku suché nebo vlhké:

4.3 Datum odebrání vzorku:

5. *Povětrnostní podmínky před sklizní*

5.1 Srážky posledních deset dnů před sklizní: ano/ne.

Pokud ano, bližší údaje, pokud jsou k dispozici.

6. Zavlažované vinice. Pokud jsou zavlažovány:

6.1 Datum posledního zavlažování:

(Razítko příslušného orgánu odpovědného za odběr vzorků a podpis s uvedením jména a funkce pracovníka, který odběr provedl)

ČÁST II

1. *Mikrovinifikace*

1.1 Hmotnost vzorku hroznů v kg:

1.2 Způsob lisování:

1.3 Množství získaného moštu:

1.4 Vlastnosti moštu:

— naměřená hodnota indexu lomu:

— celkový obsah kyselin (v gramech kyseliny vinné na litr):

1.5 Způsob ošetřování moštu (např. sedimentace, odstřeďování):

1.6 Přidání kvasinek (druh použitých kvasinek). Uveďte, zda došlo ke samovolnému kvašení:

1.7 Teplota během kvašení (přibližná):

1.8 Způsob určení konce kvašení:

1.9 Způsob ošetřování vína (např. stáčení):

1.10 Přídavek oxidu siřičitého v miligramech na litr:

1.11 Rozbor takto získaného vína:

— celkový a skutečný obsah alkoholu v % objemových:

— celkový suchý extrakt:

— redukující cukry vyjádřené v gramech invertního cukru na litr:

2. *Časový průběh vinifikace vzorku*

Datum:

— odebrání vzorku:

— lisování:

— počátku kvašení:

— ukončení kvašení:

— stáčení:

— jednotlivých přídavků SO2:

— plnění do lahví:

— odeslání do specializované laboratoře k izotopovému rozboru:

— případně odeslání do Společného výzkumného střediska:

Datum dokončení části II:

(Razítko příslušného orgánu, který provedl vinifikaci, a podpis odpovědného pracovníka tohoto orgánu)

PŘÍLOHA III

ZPRÁVA O VÝSLEDKU ROZBORU

pro vzorky vína a vinařských produktů podrobených rozboru izotopovou metodou podle přílohy nařízení (EHS) č. 2676/90, které jsou určeny izotopové databance Společného výzkumného střediska

I. OBECNÉ INFORMACE

1. Země:
2. Číslo vzorku:
3. Rok:
4. Odrůda révy:
5. Kategorie vína:
6. Oblast/kraj:
7. Název a adresa laboratoře odpovědné za výsledky měření:
8. Vzorek pro kontrolní rozbor prováděný Společným výzkumným střediskem: ano/ne

II. METODY A VÝSLEDKY

1. *Víno*

1.1	Obsah alkoholu:	% obj.
1.2	Celkový suchý extrakt:	g/l
1.3	Redukující cukry:	g/l
1.4	Celkový obsah kyselin, vyjádřeno jako kyselina vinná:	g/l
1.5	Celkový obsah oxidu siřičitého:	mg/l

2. *Destilace vína pro SNIF-NMR*

2.1 Popis destilačního přístroje:

2.2 Objem destilovaného vína/hmotnost získaného destilátu:

3. *Rozbor destilátu*

3.1 Obsah vody: % (m/m)

(Metoda: Karl Fischer/denzitometrie)

3.2 Obsah těkavých látek jiných než ethanol: % (m/m))

(Metoda: plynná chromatografie s vhodným kapilárním sloupcem)

3.3 Skutečný obsah ethanolu ve vinném destilátu:

$t_mD = 1 - [\text{obsah vody \% (m/m)}]/100$

4. *Rozbor N, N-tetramethylmočovina*

4.1 Obsah vody: % (m/m)

4.2 Čistota TMU: % (m/m)

(Metoda: plynná chromatografie s vhodným kapilárním sloupcem)

5. *Výsledek izotopické korelace deuteria v ethanolu získaný měřením prostřednictvím NMR:*

5.1	$(D/H)_I$	=	ppm	směrodatná odchylka:
5.2	$(D/H)_{II}$	=	ppm	směrodatná odchylka:
5.3	$(D/H)_{QW}$	=	ppm	směrodatná odchylka:
5.4	$(D/H)_{TMU}$	=	ppm	směrodatná odchylka:
5.5	„R“	=		směrodatná odchylka:

6. *NMR parametry:*

Pozorovaná frekvence:

Paměť:

Počet sejmutí:

Počet zkoušek:

Doba získání:

Impuls 90°: ; 01: ; 02:

Proud na potlačení vazby:

Teplota: °C

Exponenciální multiplikace: Hz

Korekce základny: ano/ne

Nulové plnění: ano/ne.

7. *Výsledek korelace izotopů $^{18}O/^{16}O$ ve víně*

$\delta^{18}O$(promile) = promile V. SMOW - SLAP

Počet stanovení:

Standardní odchylka:

8. *Parametry měření*

Automatické měření: ano/ne

Teplota měření: °C

Objem vzorků: ml

Objem měřicí baňky: ml

Doba měření: hodin

PŘÍLOHA IV

Odběr vzorků v rámci úřední pomoci mezi kontrolními orgány

1. Při odběru vína, hroznového moštu nebo jiných tekutých vinařských produktů v rámci úřední pomoci mezi kontrolními orgány zajistí příslušný orgán, aby:

   — v případě produktů v obalech o objemu nejvýše 60 litrů v jedné zásilce představovaly odebrané vzorky reprezentativní vzorek celé zásilky,

   — v případě produktů v obalech o jmenovitém objemu větším než 60 litrů odebrané vzorky představovaly reprezentativní vzorek obsahu celého obalu, z něhož byly odebrány.

2. Vzorky se odebírají tak, že se dotyčný produkt nalije do nejméně pěti čistých nádob, z nichž každá má jmenovitý objem alespoň 75 cl. V případě produktů podle bodu 1 první odrážky může odběr vzorků spočívat také v odebrání nejméně pěti nádob o jmenovitém objemu alespoň 75 cl z každé zásilky, která má být podrobena rozboru.

   Pokud má být proveden rozbor vzorků vínovice měřením nukleární magnetické rezonance deuteria, vzorky se nalijí do obalů o jmenovitém objemu 25 cl či dokonce 5 cl v případě, že mají být zaslány z jedné úřední laboratoře do jiné.

   Vzorky se odebírají, případně uzavírají a zapečetují za přítomnosti zástupce podniku, kde je vzorek odebírán, či zástupce přepravce, jestliže je vzorek odebírán během přepravy. Pokud není žádný zástupce přítomen, uvede se tato skutečnost ve zprávě zmíněné v bodu 4.

   Každý vzorek se opatří inertním jednorázovým uzávěrem.

3. Každý vzorek se označí etiketou podle přílohy V části A.

   Pokud obal není dost velký, aby na něj mohla být připevněna předepsaná etiketa, označí se nádoba nesmazatelným číslem a požadované informace se uvedou na odděleném štítku.

   Od zástupce podniku, kde je vzorek odebírán, nebo případně od zástupce přepravce se vyžaduje, aby tuto etiketu nebo případně štítek podepsali.

4. Pracovník příslušného orgánu pověřeného odběrem vzorků vypracuje písemnou zprávu, v níž uvede všechna zjištění, která považuje za důležitá pro hodnocení vzorků. V případě potřeby ve zprávě uvede jakákoli prohlášení zástupce přepravce nebo zástupce podniku, kde byl vzorek odebrán, a požádá dotyčného zástupce, aby zprávu podepsal. Uvede také množství produktu, ze kterého byl vzorek odebrán. Jestliže zástupci uvedení v bodu 3 třetím pododstavci odmítnou zprávu podepsat, je nutno tuto skutečnost ve zprávě uvést.

5. Při každém odběru jeden ze vzorků zůstává jako kontrolní vzorek v podniku, kde byl odběr proveden, a další u příslušného orgánu, který odběr vzorků nařídil. Tři vzorky se zašlou úřední laboratoři, která provede analytické a organoleptické zkoušky. Jeden ze vzorků je podroben rozboru. Další se ponechá jako kontrolní vzorek. Kontrolní vzorky se uchovávají po dobu nejméně tří let od data odebrání vzorku.

6. Zásilky vzorků musí být na vnějším obalu opatřeny červenou etiketou odpovídající vzoru uvedenému v příloze V části B. Rozměry etikety jsou přibližně 50 mm x 25 mm.

   Při zasílání vzorků příslušný orgán členského státu, z něhož jsou vzorky odesílány, označí zásilku svým razítkem tak, aby otisk razítka byl částečně na vnějším obalu zásilky a částečně na červené etiketě.

PŘÍLOHA V

A. Etiketa pro označení vzorku podle přílohy IV bodu 3

1. Předepsané údaje:

   a) název a adresa příslušného orgánu (včetně jména členského státu), na jehož žádost byly vzorky odebrány;

   b) pořadové číslo vzorku;

   c) datum odebrání vzorku;

   d) jméno pracovníka příslušného orgánu oprávněného k odebrání vzorku;

   e) název a adresa podniku, ve kterém byl vzorek odebrán;

   f) označení nádoby, ze které byl vzorek odebrán (např. číslo nádoby, číslo šarže lahví apod.);

   g) označení produktu, s uvedením produkční oblasti, roku sklizně, skutečného nebo možného obsahu alkoholu a pokud možno také odrůdy révy;

   h) následující text: „Tento vyhrazený kontrolní vzorek může být zkoumán pouze laboratoří oprávněnou provádět kontrolní rozbory. Porušení pečeti je trestné.“

2. Poznámky:

3. Minimální velikost: 100 mm x 100 mm.

B. Vzor červené etikety podle přílohy IV bodu 6:

EVROPSKÁ SPOLEČENSTVÍ
Produkty, které musí být podrobeny analytickým a organoleptickým zkouškám podle nařízení (ES) č. 2729/2000